

Vítr mě sráží

Kamil Střihavka

Vítr mě sráží s touhou mě obelstít
žár dávných bouří cítím už
pálí ty víš, že chtěl bych vstávat a odejít.

V dálkách se ztrácím plýtvám svou vůlí
zmítám se v bouřích slábnu,
když fouká a mám v očích strach
a to mě prozradí.

Usínám a spánek tíží v dlaních
mám jen sních a mráz.
Svou sílu ztrácím, když lítost
mě svádí zkouším se bránit
úzkost mě svírá, když déšť nesmysl
hřích a tak se propadám.

Ze dna vím, že můžu vstát
svlékám kůži spálenou s novým ránem
můžu vstát jen chvíli váhám ... a vím.

vím kam se vrátit dýchám a cítím žár
příštích bouří mám sílu zvládnout a
stát, pevně stát a neuhnout.

Ze dna vím, že můžu vstát
svlékám kůži spálenou s novým ránem
můžu vstát jen chvíli váhám ... a vím.